

o tom, či mal podnik oprávnené pohľadávky alebo nie, mal rozhodovať civilný súd, pred ktorým podnik mohol sa dať zastupovať advokátom. Preto mylný je aj názor súdu prvej stolice, že obvinený porušil svojím činom povinnú advokátsku kolegialitu a úctu k advokátskej komore. Taktiež mylne vykladá súd prvej stolice rozhodnutie najvyššieho súdu č. Ds III 3/1934, lebo najvyšší súd ani v tomto rozhodnutí nevyriekol, že by advokát nemohol zastupovať inkasačný podnik pri vymáhaní takej vlastnej pohľadávky podniku, ktorá nie je v súvislosti s nejakým zakázaným pokútnym pisarením inkasačného podniku. Konečne neshľadáva najvyšší súd disciplinárne previnenie ani v tom čine obvineného, že dodatočne signoval a podal k súdu tri žaloby vzťahujúce sa na vlastné pohľadávky firmy »F.«, ktoré inkasačný podnik sám zhotovil a neoprávnené v mene obvineného dňa 5. mája 1933 sám podal, lebo zo spisov neplynie, že by firma »F.« aj v iných prípadoch bola podala žaloby v mene obvineného; zo zisteného prípadu však neľze zistiť, že by bola taká dohoda medzi obvineným a inkasačným podnikom, že tento bez súčinnosti advokáta podáva žaloby v mene obvineného advokáta a tento dodatočným signovaním schváli toto neoprávnené pokračovanie podniku. Preto mylil sa súd prvej stolice, keď uznal obvineného vinným podľa obžaloby. Bolo teda treba sprostíť obvineného.

Čís. 220 dis.

Odvolanie proti usneseniu prvostupňového disciplinárneho súdu pre veci advokátov, ktorým bolo nariadené postúpenie spisov správnomu výboru advokátskej komory na prípadné použitie § 73 adv. zák., je neprípustné.

(Rozh. zo dňa 22. októbra 1934, Ds III 52/34.)

N a j v y š š í s ú d ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. L. L., advokátovi v L., odmietol ako neprípustné odvolanie, podané obvineným proti usneseniu disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine zo dňa 23. júna 1934.

D ô v o d y:

Odvolanie je namierené proti časti usnesenia, v ktorej bolo nariadené postúpenie spisov správnomu výboru advokátskej komory na prípadné upotrebenie § 73 adv. por., ako aj proti tej časti odôvodnenia usnesenia, v ktorej byly uvedené dôvody pre toto opatrenie. Odvolanie je však neprípustné, keďže ide len o postúpenie spisov a nie o meritórne vybavenie a keďže podľa 2. odst. § 73 adv. por. i proti meritórnemu rozhodnutiu vynesnému podľa 1. odst. cit. § odvolanie bolo by neprípustné.